

De bijbel als geheel

R.K. Campbell

LESSEN OVER DE SAMENSTELLING VAN DE BIJBEL

Uit: De Morgenster, 34ste jaargang, Uit het Woord der Waarheid, Aalten

<http://www.uithetwoordderwaarheid.nl/>

INLEIDING

Twee gezichtspunten. Gezien vanuit een dal of vanaf een berg:

Er zijn twee manieren waarop men een landstreek kan bekijken. Men kan er doorheen trekken en per onderdeel aan alle details en kenmerken aandacht schenken, maar men kan ook op de top van een berg gaan staan en het hele omliggende gebied op een afstand bekijken, waarbij men in één oogopslag de algemene kenmerken in zich opneemt en de betrekking van de diverse onderdelen tot het geheel overziet.

Gezien door een telescoop of een microscoop:

We kunnen de natuur bekijken door een telescoop of door een microscoop. De telescoop geeft een algemene blik op afstand, terwijl de microscoop ons in staat stelt een heel klein onderdeel van de stof minutieus te onderzoeken en al de schoonheid daarvan tot in details te aanschouwen.

Zo kunnen we ook de Bijbel bestuderen. We kunnen hem vers voor vers, hoofdstuk voor hoofdstuk, boek voor boek, doorlopen en alle details in ogenschouw nemen zoals men vanuit een dal iets bekijkt.

Of we kunnen hem bezien met een algemene blik - zoals vanaf een bergtop - en naar de Schrift als geheel kijken, waarbij we de groepering van de bijbelboeken, hun algemene kenmerken en hun inhoud in ogenschouw nemen. We kunnen als het ware door een telescoop naar de Bijbel kijken en onze blik laten gaan over de volledigheid ervan, waarbij we de algemene harmonie en inhoud opmerken. We kunnen hem ook bestuderen als door een microscoop en zo de schoonheden van elk vers en elk hoofdstuk opmerken.

Wij hebben het voornemen om in deze serie lessen de Bijbel en zijn samenstelling op deze algemene en veelomvattende wijze te beschouwen, zoals men iets bekijkt vanaf een bergtop of door een telescoop.

Het is onze wens dat we de schoonheid van de Schriften in hun totaliteit mogen aanschouwen, ze mogen bezien in hun onderdelen wat hun betrekking tot elkaar betreft, en een algemeen idee krijgen van de raadsbesluiten van God zoals die daarin zijn ontvouwd.

Oud en Nieuw Testament

Onze Bijbel wordt in twee hoofddelen verdeeld: het Oude en het Nieuwe Testament. Het eerstgenoemde neemt ons mee vanaf de schepping tot de laatste van de profeten, Maleachi, zo'n 400 jaar vóór de komst van Christus in de wereld. Het Nieuwe Testament begint met de voorloper van Christus, Johannes de doper, vervolgens de geboorte van Christus, en neemt ons mee in de geest der profetie naar het einde van de tijd en in de eeuwige toestand van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

In onze Nederlandse Bijbel staan er 39 boeken in het Oude Testament en 27 in het Nieuwe Testament. (De Rooms Katholieken beweren dat in hun Bijbels ook de toegevoegde boeken van de "Apocriefen" thuishoren, maar zij vormden nooit een onderdeel van de Joodse Canon der Schrift, de gezaghebbende lijst van de geïnspireerde geschriften. Op het Concilie van Trente, 8 april 1546, werden ze pas door de paus aan de Bijbel toegevoegd.)

Een gemakkelijke manier om het aantal boeken in de Bijbel te onthouden is de volgende: Neem de drie letters van "Oud(e)" en de negen letters van "Testament" en zet die naast elkaar, dan hebt u de

39 boeken van het Oude Testament. Voor het Nieuwe Testament moet u de *drie* letters met de *ne-*gen vermenigvuldigen, en u hebt 27 boeken. Telt u de 39 en 27 bij elkaar op, dan komt u op een totaal aantal boeken van 66 in de Bijbel.

Vele schrijvers - allen door God geïnspireerd

De Bijbel werd in een periode van zo'n 1600 jaar boek voor boek geschreven. Zo'n 35 of meer menselijke instrumenten werden door God gebruikt om hem te schrijven. Petrus vertelt ons:

“Heilige mensen Gods hebben, door de Heilige Geest gedreven, gesproken” (2 Petr. 1:21).

Het waren mensen met een grote verscheidenheid en van verschillende standen in het leven; ze leefden in een lange periode met wisselende tijden. Mozes begon waarschijnlijk met het schrijven van de eerste vijf boeken omstreeks 1500 vóór Christus, en het was rond 96 na Christus toen de apostel Johannes het laatste boek, de Openbaring, schreef. Toch zullen we zien dat er een wonderbare harmonie en een goddelijke eenheid van strekking en doel bestaat tussen alle boeken die door hen werden geschreven. Er is in alles wat zij schreven geen tegenspraak. Dat komt omdat God de auteur is van de hele Bijbel en van elk deel en boek afzonderlijk. Deze wonderbare harmonie van de Bijbel bij zo'n samenstelling is op zichzelf al een kenmerk van goddelijke inspiratie en van het auteurschap van de Heilige Geest. “Alle Schrift is van God ingegeven” (2 Tim. 3:16). Dat moeten we altijd in gedachten houden en er ons aan vastklampen.

Een pentateuch van pentateuchs

We zullen vinden dat de Bijbel een zorgvuldig opgebouwde structuur bezit met een goddelijk plan en doel. Het is niet zomaar een verzameling boeken die lukraak bij elkaar zijn geworpen. We zullen ontdekken dat de hele Bijbel is opgebouwd uit een pentateuch van pentateuchs. Dat wil zeggen: uit vijf groepen van vijf (het woord “Pentateuch” betekent vijf boeken). De eerste vijf boeken van de Bijbel vormen de eerste Pentateuch en geven ons de sleutel en het model van de hele Bijbel.

I. DE PENTATEUCH VAN MOZES

In elk van deze vijf boeken die Mozes schreef door inspiratie van de Heilige Geest zit een duidelijke lijn van onderwijs, een kenmerkende waarheid die er aan ten grondslag ligt. In de volgorde van de boeken zit een opklimming (of “vooruitgang”) van de waarheid; er wordt in elk boek een duidelijke voortgang voorgesteld, zodat hun volgorde niet veranderd zou kunnen worden.

Genesis

Het is het boek van de oorsprong en het begin, en is genoemd de “bakermat van de Bijbel”. We hebben in dit boek de kiem en het zaad van elke leer die elders in de Schrift ontwikkeld wordt. Dat is haar kenmerkende trek. Haar onderwerp is de schepping en het leven van individuele gelovigen, zeven in het bijzonder, die soms “De aartsvaders” worden genoemd (een aartsvader is de stichter of het hoofd van een gezin of stam). In dit boek treffen we aan: Satan, de val van de mens in de zonde, offers voor de zonde, de afzondering van de gelovigen van de wereld, het oordeel over de boze wereld in de zondvloed, de regering die wordt ingesteld om het kwaad in toom te houden, afgoderij, de beloften enz.

Exodus

Hier krijgen we een totaal nieuwe gedachte. “Exodus” betekent “uitgang of vertrek”. De waarheid die op de voorgrond treedt is de verlossing van een volk uit de slavernij en hoe zij met God in een betrekking werden gebracht die is gegrond op een verlossing door bloed en macht. De wet van de tien geboden wordt ingevoerd welke de mens op de proef stelt, daarmee verbonden de openbaring van het offer, de vestiging van het priesterschap en de oprichting van de tabernakel met zijn heilige vaten. De tabernakel, die het onderwerp vormt van de laatste helft van Exodus, was de woonplaats van God te midden van Zijn volk. Dit geeft ons de gedachte van gemeenschap welke voortvloeit uit de verlossing en de betrekking met God.

Leviticus

Deze naam is afkomstig van Levi, de stam in wiens handen het godsdienstige ritueel van Israël werd gelegd. Hier vinden we nóg een duidelijke waarheid die aan het hele boek ten grondslag ligt.

Het is de waarheid van toenadering tot God en Zijn heiligdom en van de heiligheid die Zijn huis betaamt. De offers en het priesterschap worden in al hun bijzonderheden beschreven. De Persoon en het werk van Christus worden in type ontvouwd in de vijf offers, en wel in een volheid zoals we dat nergens anders in de Bijbel vinden. Leviticus is wel genoemd “de reisgids voor de priester”.

Numeri

Deze naam is afkomstig van de tellingen van het volk aan het begin en aan het eind van hun reizen door de woestijn. Hier hebben we weer een heel ander onderwerp. Het is de reis van Gods volk langs de weg door de woestijn met zijn beproevingen en verzoeken waarbij de zwakheid en de tekortkomingen van de mens aan het licht komen. Het is “de reisgids voor de dienstknecht”.

Deuteronomium

Dit woord is afgeleid van de Griekse woorden “deuteros”, dat tweede betekent, en “nomos” dat wet betekent; dus “de tweede wet” of “de herhaalde wet”. Hier schijnt het alsof we terugkeren naar het begin van de woestijnreis en daarover een hele terugblik vinden. God bracht Israël ertoe, om samen met Hem, een terugblik te werpen over hun hele geschiedenis. Hij toonde hun de stappen die werden gezet, de gebreken en tekortkomingen daarbij en Zijn barmhartigheden en goedheid. Lessen van gehoorzaamheid worden benadrukt voordat ze Kanaän binnen gingen, het land der belofte en erfenis. Terugblik en gehoorzaamheid aan het woord en de wil van de Heer vormden de kenmerkende trekken van dit boek.

Samenvatting

Het voorafgaande is een korte schets van het kenmerkende onderwerp van elk van de vijf boeken van Mozes en de duidelijke waarheid die in elk daarvan wordt voorgesteld. Er is een duidelijke voortgang en toename te bespeuren van het ene naar het andere boek en een wonderbare ontvouwing van waarheden wordt door de totaliteit van deze boeken aan de gelovige gepresenteerd. Het is belangrijk de kenmerkende trekken van deze eerste vijf boeken te vatten, want zij geven ons de grondslag van de hele Bijbel. We zullen zien dat de boeken die volgen in andere pentateuchs worden gegroepeerd rondom deze zelfde grondleggende waarheden.

Getallen

Wij willen opmerken dat de bovengenoemde waarheden tevens met de getallen van elk boek zijn verbonden. *Eén* is verbonden met het begin en de oorsprong in Genesis; *twee* met verlossing en gemeenschap in Exodus; *drie* met het naderen in het heiligdom in Leviticus; *vier* met de woestijnreis in Numeri; en *vijf* met een terugblik van God samen met de mens in Deuteronomium. Dit geeft ons een sleutel en een wenk betreffende de getallenstructuur van de Schrift en de waarheden die met getallen zijn verbonden in Gods Woord.

II. DE PENTATEUCH VAN DE GESCHIEDKUNDIGE BOEKEN

Jozua

Hier komen wij toe aan de boeken van de geschiedenis en vinden we dat zij eveneens een soort pentateuch vormen. Daar is allereerst Jozua, dat met Genesis overeenkomt, met een nieuw begin van het volk in het land waarin God hen bracht. Het onderwerp is hier het-in-bezit-nemen van het land Kanaän.

Richteren en Ruth

In deze boeken vinden we het volk Israël in slavernij en afgoderij verstrikt en hoe God hen keer op keer verlost door richters te verwekken. Ruth vormt een supplement op Richteren. Het laat ons zien wat God in wonderbare genade heeft gedaan. Net als in Exodus vinden we er het karakter van bevrijding en verlossing.

De boeken Samuël en Koningen

Deze vier boeken vormen één boek over de Koningen van Israël en geven ons de geschiedenis van het koningschap. Ze vertellen ons over het priesterschap, de profeten, de koningen, de tabernakel te Silo en Gods tempel te Jeruzalem. De voorafschaduw van Christus als Profeet, Priester en Ko-

ning treffen we daarin aan. We hebben in deze boeken dus het heiligdom van God op aarde voor ons, en daarin zien we de overeenstemming met Leviticus.

Ezra, Nehemia en Esther

Deze boeken over de ballingschap van Israël komen op een treffende wijze overeen met Numeri. Ze tonen ons de barmhartigheid waarmee God tegemoet komt aan het falen en de zwakheid van Zijn volk in haar verzoeken en wandel door dit toneel. In Ezra hebben we de terugkeer van een overblijfsel uit Babylon naar Jeruzalem en wordt de tempel aldaar herbouwd. In Nehemia worden we bekend gemaakt met de herbouw van de muur rondom Jeruzalem en het conflict met de vijand. In Esther zien we hoe God zorgt voor Zijn volk dat zich in benauwdheid bevindt.

Kronieken

Deze twee boeken presenteren Gods terugblik op de geschiedenis van het koningschap van Israël en doen Gods gedachten en raadsbesluiten uitkomen zoals dat in Deuteronomium het geval was. In het algemeen worden de gebreken van de koningen hier niet vermeld zoals dat wel gebeurde in Samuël en Koningen.

Aldus hebben we een volgende pentateuch van boeken naar Goddelijke volgorde. Deze pentateuch komt overeen met het getal twee, ofwel het Exodus-karakter van de mens die naar voren treedt in boosheid en slavernij en God die ingrijpt om te verlossen.

III. DE PENTATEUCH VAN DE PROFETISCHE BOEKEN

We nemen vervolgens eerst de Profetische boeken, in plaats van de Dichterlijke boeken, omdat in de Hebreeuwse Bijbel de Psalmboeken in hun geheel achter de Profeten staan, en de Heer over het Oude Testament spreekt in de volgorde van de wet van Mozes, de Profeten, en de Psalmen (Luk. 24:44). In deze boeken wordt de profetische dienst opgewekt om de plaats in te nemen van het priesterschap dat gefaald had. Deze pentateuch heeft gelijkenis met Leviticus.

Jesaja

Dit is de eerste van de profeten en tevens de vorst van alle. Het is het boek van de oorsprong, zoals Genesis waarmee het overeenkomt. Het spreekt over God als de bron van alle zegen van Zijn volk en over Zijn raadsbesluiten voor Zijn uitverkoren volk. Het begint met God, toont Zijn heerlijkheid, Zijn raadsbesluiten, en Zijn macht die al Zijn zegeningen zal voleindigen. God wordt voorgesteld in Zijn soevereiniteit en de waarheden verbonden met het getal één zetten hun stempel op het boek.

Jeremia en Klaagliederen

In dit boek vinden we opnieuw het Exodus-karakter. De afschuwelijke zondige toestand van het volk wordt ontvouwd en Goddelijk verdriet daarover wordt uitgestort door Gods vat en dienst-knecht, Jeremia. Vervolgens wordt op prachtige wijze de behoudenis en verlossing uiteengezet in de profetieën aangaande het uiteindelijk herstel van Israël in het land en tot de Here God.

Ezechiël

Dit is het boek van het heiligdom en de draad van priesterlijke heiligheid loopt er helemaal doorheen. Ezechiël was een priester en hij geeft ons dan ook een priesterlijk boek, een soort Leviticus onder de Profeten. De verontreiniging van het volk maakte het noodzakelijk dat Gods heiligdom uit hun midden werd weggenomen, maar wanneer het werk van herstel is voltooid ziet de profeet de natie opgewekt en hersteld in hun land met het heiligdom van Gods heerlijkheid in hun midden. De tempel wordt herbouwd, en de priesterlijke orde alsmede de offers hersteld.

Daniël

In dit boek hebben we de profetieën over de “tijden van de volken” en de beproeving van de heidense machten in het rijk dat hen is verleend.

Het onderwerp van dit boek is de volken, hun tijden, beproevingen en falen. We hebben de wereld- of woestijnervaring van de profeet te midden van de volken en zo komt het overeen met het boek Numeri.

De Kleine Profeten

Dit zijn er twaalf in getal: Hosea, Joël, Amos, Obadja, Jona, Micha, Nahum, Habakuk, Zefanja, Haggai, Zacharia en Maleachi. Zij presenteren ons een samenvatting van al Gods wegen en Zijn beginselen en wegen in regering. Twaalf is het getal van regering. Hier hebben we een Deuteronomium-gedeelte dat de derde pentateuch afsluit.

In deze hele derde groep profetische boeken verkeren we in het heiligdom, in de tegenwoordigheid van God. Het doel van de profeten was steeds het volk in Gods tegenwoordigheid te brengen. Daarom bezit deze hele pentateuch het Leviticus-karakter en wordt zij gekenmerkt door waarheden van het getal drie.

IV. DE PENTATEUCH VAN DE DICHTERLIJKE BOEKEN

We komen nu tot de vierde en laatste groep boeken van het Oude Testament en we vinden dat onze resterende dichterlijke boeken ook een pentateuch vormen met dezelfde kenmerken als de eerste pentateuch die door Mozes werd geschreven. Het zijn de boeken van de ervaring.

Psalmen

Dit is het grootste boek en met de ruimste gezichtskring van de dichterlijke boeken. Het is het begin en de Genesis van de serie met een volheid aan ervaringen. Ze bevatten een volheid aan Goddelijke raadsbesluiten en vele van de Psalmen spreken profetisch over Christus. Deze 150 psalmen worden verdeeld in vijf boeken der psalmen, zoals verschillende vertalingen aangeven o.a. SV, NBG, KJV JND-vert. Elb. Bibel. Ze vormen dus een pentateuch op zichzelf met dezelfde karaktertrekken als we tot nu toe in de hele Bijbel hebben opgemerkt.

Job

Hier hebben we de bezoeking die een kind van God treft, de bevrijding daaruit en de lessen die in zo'n bezoeking worden geleerd. We vinden hier Satan met zijn aanvallen op Job. Dan wordt hij tot het eind van zijn eigen-ik gebracht, het eind van het goede eigen-ik. Dat is het geheim van bevrijding. Job vindt vervolgens dat God vóór hem is. In dit boek hebben we dus het Exodus-karakter van slavernij en bevrijding.

Hooglied

Met liefelijke melodie beschrijft dit boek het bezig zijn met Christus de Geliefde in het heiligdom. Het is het lied van de bruid en haar bruidegom. Het geeft ons de ervaring van het bezig zijn met Hem in het heiligdom en het welbehagen in Hem. Hier hebben we de ware Leviticus van de dichterlijke boeken.

Prediker

In dit boek verkeren we in een andere atmosfeer, die van de ervaring in de wereld waar alles wordt beproefd door de wijste man van de wereld, Salomo; en het resultaat is slechts bitterheid, kwelling en teleurstelling. "Het is al ijdelheid en kwelling des geestes" is steeds weer opnieuw de treurige ontdekking. Het is het woestijnboek en de Numeri van deze pentateuch.

Spreuken

Hierin vinden we dat Goddelijke wijsheid is verzameld voor ons pad. In dit boek gaat God met ons langs het pad, wijst op de gevaren en onderricht ons hoe we hebben te gaan, precies zoals Hij dat met Israël deed in Deuteronomium.

Deze vierde pentateuch bevat de boeken met ervaring in deze wereld vol beproeving en verzoeking en vertoont daarom geheel en al de karaktertrekken van het boek Numeri. Maar ze gaan dieper dan Numeri, omdat ze niet alleen maar geschiedenis geven, maar de ervaringen van het hart van Gods volk. Hier hebben we de mens die uitdrukking geeft aan de gedachten zelf die in zijn hart opkomen. Het is treffend dat deze uitingen van het hart van de mens alle in dichtvorm zijn opgetekend, met uitzondering van Prediker. God wilde Zijn volk leren een loflied aan te heffen dwars door de beproevingen van het woestijnleven heen.

Hij wilde net als de psalmist ons laten zeggen: “Uw inzettingen zijn mijn gezangen geweest, ter plaatse van mijn vreemdelingschappen” (Ps. 119:54).

V. DE PENTATEUCH VAN HET NIEUWE TESTAMENT

Het is niet zo dat we in het Nieuwe Testament voort gaan met een vijfde gedeelte van de Bijbel. Er is een volledige onderbreking t.o.v. het Oude Testament. We hebben nu iets dat naar inhoud en karakter totaal verschillend is van datgene wat we tevoren hebben gehad. Het is het tweede deel van de Schrift, het getal van de verlossing, en geeft ons de verlossing door Jezus, de Zoon van God. Het Oude Testament heeft te doen met de mens naar het vlees; alles is met de eerste Adam verbonden. In het Nieuwe Testament is alles met één mens verbonden, de Mens Christus Jezus, en in plaats van vier verdelingen hebben we er maar één, wat ons de gedachte van God zelf in gezegende eenheid geeft.

DE VIER EVANGELIEN

Dit brengt ons tot het nieuwe begin bij Christus Zelf en vormen de Genesis van deze pentateuch. Maar in plaats van de levens voor te stellen van zeven personen, zoals dat in Genesis het geval was, hebben we hier het leven van één gezegend persoon, Christus Jezus, die alles in allen is, de eerste en de laatste. Deze Persoon is zó groot dat er vier verschillende boeken voor nodig zijn om Hem volledig voor te stellen.

De Evangeliën zijn te vergelijken met vier spiegels die rondom Christus zijn geplaatst, en die elk één zijde van Zijn luisterrijke persoon laten zien. Eén spiegel zou ons geen volledig beeld van Christus Jezus verschaffen. Daar zijn er vier voor nodig en dat is de reden waarom er vier Evangeliën zijn met hun schijnbaar nodeloze herhaling van gebeurtenissen, die in werkelijkheid niet nodeloos maar juist noodzakelijk zijn. De voorvallen die in elk Evangelie worden vermeld zijn alle in harmonie met het centrale thema van dat Evangelie. Daarom zijn sommige voorvallen uit het ene Evangelie weggelaten en in een ander Evangelie opgenomen.

Mattheüs

Christus wordt hier voorgesteld als de *Koning* van Israël, de Messias, die het recht bezit op de troon van David. Al de details in dit Evangelie ontwikkelen dit ene thema, Christus de ware Koning, maar die verworpen werd.

Markus

In dit Evangelie wordt een heel andere blik op Christus gegeven. Hij wordt gezien als de nederige *Dienstknecht*, die van de morgen tot de avond God en mens trouw diende. Dat is de kenmerkende trek van dit Evangelie.

Lukas

Hier wordt Christus voorgesteld als de *Mens* Christus Jezus. Al de vermelde gebeurtenissen brengen Zijn menselijke zijde naar voren, waarbij Zijn mensheid wordt getoond en wordt bewezen dat Hij waarlijk een mens onder de mensen was, hoewel zonder zonde en de Zoon van God.

Johannes

In dit Evangelie zijn we ons dadelijk bewust van de tegenwoordigheid van de zoon van God en dat alles heenwijst naar de Godheid van deze gezegende Jezus. Hij wordt vanaf het allereerste begin voorgesteld als God die tevens het eeuwige Woord is, de Schepper van alle dingen, en als God geopenbaard in het vlees. “Deze zijn geschreven, opdat gij gelooft dat Jezus is de Christus, de Zoon van God” (Joh. 20:31).

HANDELINGEN

In dit boek hebben we de bevrijding van de ware gelovigen in Christus uit de slavernij van het Judaïsme en de wet en het gezet worden in de vrijheid en de blijdschap van het evangelie van Christus en het Christendom. Het is de geschiedenis van de verlossing van de Gemeente en dus een ware Exodus, een uitgaan uit het Judaïsme in het Christendom.

DE VEERTIEN BRIEVEN VAN PAULUS

In deze Brieven waartoe de apostel Paulus geïnspireerd werd te schrijven, worden we in het heiligdom gebracht en wordt onze plaats van nabijheid bij God in Christus op wonderbare wijze uiteengezet. De christelijke positie wordt ons op de meest volledige wijze voor ogen geschilderd. De beginselen van de heiligheid op grond waarvan wij nabij zijn gebracht en worden bewaard in de tegenwoordigheid van God worden in grote verscheidenheid en duidelijkheid naar voren gebracht.

Ze vormen de Leviticus van het Nieuwe Testament en tevens de grootste Leviticus van de hele Bijbel.

Deze veertien Brieven worden in twee groepen verdeeld. De ene groep beschrijft ons meer in het bijzonder de positie van de gelovige, en de andere meer de waarheden van de (praktische) betrekking en de verantwoordelijkheid. Dit komt overeen met het boek Leviticus dat ook twee verdelingen heeft: de eerste betreft die van de offers, het werk en de Persoon van Christus, en het priesterschap dat van positie spreekt; de tweede verdeling geeft de praktische reiniging in het dagelijks leven en het naderen tot God, wat meer spreekt van betrekking en verantwoordelijkheid. We zullen tevens zien dat elk van deze groepen een kleine pentateuch op zich vormt met de specifieke karaktertrekken van de vijf boeken van Mozes.

GROEP I VAN DE BRIEVEN VAN PAULUS

Romeinen

In deze eerste groep die te maken heeft met de christelijke positie, is Romeinen de Genesis met zijn grondleggende waarheden aangaande het evangelie van Christus. Het vormt het begin van de christelijke positie.

Galaten

Deze Brief is een ware Exodus die ons vertelt over de bevrijding van de wet en ons waarschuwt voor het gevaar er weer onder te worden gebracht.

Efeze

In dit boek worden we gebracht in de hemelse gewesten en onze zegeningen in Christus aldaar. Ze worden in zo'n volheid van heerlijkheid uiteengezet dat we ons realiseren in de tegenwoordigheid van God te vertoeven. We hebben dus de Leviticus van deze (eerste) groep Brieven, het heiligdom.

Kolosse en Filémon

Zij stellen onze wandel op aarde voor met zijn beproeving en verzoeking als degenen die met Christus zijn opgewekt, overeenkomend met Numeri.

Filippi

Hier hebben we morele beginselen en wijsheid voor ons pad hier beneden, een herhaling van waarheden die we eerder zagen, overeenkomend met Deuteronomium. De woestijnreis en de lessen daaruit worden gezien; de beginselen en aanwijzingen worden gegeven en wijsheid voor het verdere pad wordt voorgesteld.

In deze bovenstaande boeken van de Brieven van Paulus wordt de volmaaktheid van de christelijke positie in Christus in een vijfvoudig aspect ontvouwd.

GROEP II VAN DE BRIEVEN VAN PAULUS

1 en 2 Thessalonika

Zij vormen de Genesis en geven de nieuwe geboorte als de grondslag van de betrekking met God. De komst van de Heer wordt in elk hoofdstuk van beide Brieven genoemd als de hoop van de gelovige.

1 en 2 Korinthe

Er wordt gesproken over gemeenschap met Christus en met elkaar, dit is mogelijk op grond van verlossing zoals in Exodus Het zijn de Gemeentebrieven met het oog op onze relatie en ver-

antwoordelijkheid en ze zijn corrigerend van karakter. De lijn van afzondering tussen de gelovigen en de wereld wordt uitgestippeld.

Hebreeën

Dit is een ware Leviticus of heiligdom-boek waarbij de nadruk wordt gelegd op de verantwoordelijkheid die hierbij past. Er wordt uitvoerig stil gestaan bij het priesterschap van Christus en Zijn volkomen offer. Tevens wordt het naderen in het allerheiligste van allen door het bloed van Christus door het voorhangsel heen uiteengezet.

1 en 2 Timotheïis

Deze Brieven spreken over de Gemeente als het huis van God, dat voor Hem in orde moet worden gehouden naar die heiligheid welke het betaamt. Het zijn de woestijnboeken van deze tweede groep en komen overeen met Numeri.

Titus

Dit boek geeft een samenvatting van datgene wat in Timotheüs werd gevonden betreffende de orde en diverse ambten in de Gemeente en voert ons verder naar de toekomst door te wijzen op de komst van de Heer. Evenals Deuteronomium benadrukt het de heiligheid en gehoorzaamheid aan de waarheid. Dit sluit de serie van Paulus' veertien wonderbare Brieven betreffende de positie en betrekking van de christen.

DE BRIEVEN VAN PETRUS, JAKOBUS, JOHANNES EN JUDAS

Deze brieven hebben het Numeri-karakter van de woestijnervaring, de beproevingen en verantwoordelijkheid van onze wandel op aarde. Deze pelgrim-boeken geven ons prachtige en kostbare stukken uitrusting en een volledige voorziening voor onze weg.

1 en 2 Petrus

De gelovige wordt gezien als een vreemdeling en pelgrim die op reis is door deze wereld en datgene wordt vermeld wat een hulp is voor ons als pelgrims.

Jakobus

Hij doet een beroep op het geweten en wil de gelovigen aansporen in hun wandel hier beneden. Praktische bevrijding voor onze wandel wordt ons voorgesteld in het Exodus-karakter.

1, 2 en 3 Johannes

Deze Brieven geven ons de beginselen van heiligheid die ons moeten leiden op onze pelgrimsreis. Ze vormen het heiligdom van deze pelgrim-Brieven, gelijkend op Leviticus. De drie grote thema's van leven, licht en liefde en onze verantwoordelijkheid in verbinding met elk daarvan worden uiteengezet.

Judas

Deze korte Brief geeft ons het donkere beeld van de afval en geeft aanwijzingen hoe we moeten wandelen en te midden van dit alles bewaard blijven.

OPENBARING

Dit laatste boek van de Bijbel is de grote Deuteronomium van het Nieuwe Testament en tevens van de hele Bijbel. Het is de vervulling en het einddoel van alle dingen; het tot één brengen van al Gods wegen en raadsbesluiten. Al de draden van de profetie in het Oude Testament worden daar samengebracht en vervuld door de gezegende Jezus van de Evangeliën en zo zien we dat "het getuigenis van Jezus is de geest van de profetie" (Openb. 19:10).

Hier werpen we een blik terug naar de geschiedenis van de Gemeente, vervolgens een blik vooruit naar de dingen die daarna plaatsvinden, vervolgens een nog verdere en diepere kijk naar de eeuwige erfenis dat het deel is van Gods verlore volk. Het is een buitengewoon mooie Deuteronomium die op gepaste wijze eindigt met Gods woonplaats bij de mensen en komt zo overeen met het getal vijf. Aldus eindigt de wonderbare pentateuch van het Nieuwe Testament en daarmee de hele Bijbel.

Conclusie

We zijn nu gekomen aan het einde van onze vluchtige blik naar de Bijbel als geheel. Zijn wonderbare opbouw hebben we kort en in grote lijnen beschouwd. We hebben gezien dat hij vijf afzonderlijke pentateuchs bevat: ten eerste de pentateuch van de boeken van Mozes, ten tweede de pentateuch van de geschiedkundige boeken, ten derde de pentateuch van de profetische boeken, ten vierde de pentateuch van de dichtelijke boeken, en tenslotte de pentateuch van de boeken van het Nieuwe Testament.

We hebben het vertrouwen dat deze studies u enige indruk hebben gegeven van de wonderbare volgorde en harmonieuze opbouw van de Schriften zoals dat door deze vijf pentateuchs wordt voorgesteld. Ze werden niet door enig plan of de wil van een mens gevormd, maar door de soevereine werking van de Geest van God gedurende de eeuwen waarin de Bijbel tot stand werd gebracht. Dit gezegende Boek, met zijn vele onderdelen en geschreven door vele schrijvers gedurende een periode van 1600 jaar, bezit waarlijk in zichzelf een wonderbaar plan en doel. Daar hebben we een weinig van gezien. Het vormt op zichzelf reeds een prachtig bewijs dat het is wat het beweert te zijn: het geïnspireerde, onfeilbare Woord van de levende God.

Moge deze overdenking van de structuur van de Bijbel tot resultaat hebben dat er een dieper bewustzijn ontstaat aangaande zijn wonderen en volmaaktheden, en er ons toe brengen dat we een groter verlangen krijgen om meer te kennen van zijn diepten van waarheid, wijsheid en schoonheid. Dan zullen we zijn kostbare bladzijden vaker onderzoeken en ons meer met zijn hemels manna voeden.

(Opgesteld n.a.v. "Genesis tot Openbaring", door Samuel Ridout).
